

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2023. december 24.

Nyíregyháza (délelőtt), Mandabokor (szenteste), Kálmánháza (szenteste)

Ádventi 4. vasárnapja

Cím: „Örüljete az Úrban” és „Ünnepeljete az Úrban!”

(1. dia) „**Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.** ⁵A ti szelídségeitek legyen ismert minden ember előtt. Az Úr közel! ⁶Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; ⁷és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” Fil 4,4-7

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Különleges nap ez a mai, amely ritkán adatik meg, hogy **(2. dia)** ádvent 4. vasárnapja és szenteste egy napra esik. Utoljára 6 évvel ezelőtt, 2017-ben volt erre példa. Azért is különleges, mert a **(3. dia)** várakozás és a megérkezés kerül egy napra. Az ádventi időszak az eljövételre készít fel, a megérkezésre való várakozás kerül középpontba. Szenteste pedig arról szól,

hogy akit vártunk, akinek az eljövetele lett megígérve, az megérkezett, beteljesedett. Ez a két fontos esemény került egy napra, 24-re, így az **(4. dia)** „*Adventus Domini*”, azaz az „*Úr eljövetele*” és a „*Natalis Domini*”, az „*Úr megszületése*”, azaz megérkezése. Ez a megérkezés, ez a beteljesedés pedig örömmel töltheti el az embert, ezért a címe ennek a vasárnapnak **(5. dia)** „*Menjete eléje örvendezéssel!*”. Az öröm, az örvendezés, az ujjongás kerül középpontba, hiszen az, akit eddig vártunk 4 héten, négy ádventi vasárnapon keresztül, az most megérkezett és ez hatalmas örömmel tölthet el. Természetesen az kérdés, hogy napjainkban az emberek jelentős része várakozik-e, tud-e örülni az érkezésnek, tudja-e egyáltalán, hogy kinek az eljövételét várjuk és kinek a megérkezése teljesedett be?! Sajnos az a tapasztalat, hogy a legtöbben elsiklanak a legfontosabb felett, a lényeg kerül háttérbe. A legtöbben úgy ünnepelnek, hogy az Ünnepeltről nem tudnak semmit, nem veszik figyelembe, nem veszik észre. Talán minden a helyén van, talán az ünnepi fogások el lettek készítve, ott vannak az asztalon,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

talán minden kért ajándék be lett szereztve, meg lett vásárolva, talán végre együtt a család, elásva minden csatabárd, a szeretet, a béke ünnepén igyekeznek egymásra figyelni, egymással foglalkozni az emberek, de hol van az Ünnepelet? Magam elé képzelem azt a képet, hogy egy **(6. nap)** születésnapin partin együtt van nagyon sok ember, a meghívottak beszélgetnek egymással, ételt-ital fogyasztanak, megy a zene, jókedv, öröm járja át az együttlétet, ünnepi hangulat van, de **(6/a dia)** sehol sincs az ünnepelet! Úgy ünnepelelnek, hogy nincs ott az ünnepelet és az embereket nem zavarja, mert a hangulat, a jókedv, az ünnepi fogások, az ital, a zene, a zsongás elvonja a figyelmet és nincs sehol az ünnepelet! Milyen szülinapi parti lehet az ilyen? Ünnepelet nélkül?! Valahogy így érzem a karácsony ünnepét (és még – kicsit szlengesen – a születésnapin parti példája is fekszik), **(7. dia)** hogy meg van a hangulat, felfoghatatlan mennyiségű étel-ital kerül az asztalra, megy az ünnepi zene, műsor (nincs karácsony „Reszketés betörők” nélkül), megy a zsongás, az ajándékok beszerezve, és nincs sehol az Ünne-

pelet! Hogyan lehet így örülni, ha nincsen az Ünnepelet az ünnepeletünkben?! És a legtöbben észre sem veszik. Megy a „parti”, de nincs az ünnepelet, és az emberek nagy részét nem is zavarja! Mert a legfontosabb a hangulat, a jókedv, a szórakozás, a fogyasztás, az ajándékok, de milyen lehet az ünnepelet Ünnepelet nélkül? Talán ezért is változott, változtatták meg **(8. dia)** „fenyő ünnepnek”, a „szeretet ünnepének”, a „béke ünnepének”, a „család ünnepének”, mert kikerült az Ünnepelet! Még a karácsony szavunk is ezt támasztja alá. Talán sokan nem tudják, hogy a karácsony szavunk szláv eredetű szó **(9. dia)**: szerbhorvát, szlovák „Kračun”, ukrán „kracsun” szóból ered. Ennek a szláv eredetű kifejezésnek a „lépő, átlépő” a jelentése. Ez a szó az új évbe való átlépést jelzi, tehát ősi, naptári (és egyben a napfordulóhoz kapcsolódó) eredetű. Milyen érdekes, hogy egyedül az angol kifejezés az, amelyik megőrizte tartalmilag a jelentését. **(9/a dia)** Az angol „Christmas” szó Krisztus nevére utal, míg a német „Weihnacht” a „szent éj” egyházi ünneplésére utal, és a holland „kertsmissie” a „karácsonyi mi-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

sé-t” jelenti. Azt kell, hogy mondjuk, még a „karácsony” szavunk sem az Ünnepelemlékeztet. Ha lassan semmi sem emlékeztet az Ünnepelemlékeztet, aki milyen öröm lehet az, amiről Pál apostol beszél? **(10. dia)** Mert ünnep és ünnep között, öröm és öröm között van különbség! Az, ahogy ebben a világban ünneplik a karácsonyt, az csupán néhány napig tart, egy mulandó öröm, csak néhány napos, aztán jön minden újra, minden a régi, csak néhány nap figyelemelterelés van. Amikor valaki az Ünnepelemlékeztet nélkül ünnepel, az mulandó öröm lesz, aki viszont az Ünnepelemlékeztet, Jézus Krisztussal ünnepel, annak nem ideig-óraig tart az öröme, hanem egy életen át. Isten beszél a helyes és a helytelen, az Ünnepelemlékeztet és az Ünnepelemlékeztet nélkül való ünneplésről. Nagyon keményen fogalmaz, de talán ez az, ami feleszmélttet bennünket. Azt olvassuk Ézsaiás könyvében **(11. dia)**: „Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést! ¹⁴Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.” Ézs 1,13-14, vagy Ámós könyvében így szól az Úr **(11/a dia)**:

„²¹Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom!” Ám 5,21

Ha kihagyjuk az Ünnepelemlékeztet, akkor Isten gyűlöli az ünnepeinket. Mert minden ilyen ünnep Őreá akar mutatni. Gyülekezetünkben a családi istentiszteleten szoktuk köszönteni a születésnaposokat. Még a születésnap ünneplése is arról (kel-lene) szól(nia), hogy hálát adok Istennek az évekért, évtizedekért. Szoktam mondani egy-egy ilyen köszöntésnél, hogy első-sorban Istennek adunk hálát az éveinkért, másodsorban édes-anyákért, szüleinkért adunk hálát, hogy világra hoztak, felneveltek, egyengették az útjainkat, majd harmadsorban vagyok én az ünnepelemlékeztet. Még ebben az aprónak tűnő ünnepelemlékeztetben is Őt ünnepelem, Neki adok hálát. Minden ilyen ünnepelemlékeztet Róla kell(ene) szólni, ehelyett kisajátítottuk, elferdítettük, **(12. dia)** a lényeges lényegtelené, a lényegtelenet lényegessé tettük. Vajon Isten hogy tekint a karácsonyi ünnepelemlékeztetekre? Bele hasad a szíve, hogy az értünk megszületett, ebbe a világba bele született Krisztust le „Jézuskázzuk”, miközben Ő Megváltóként,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Megfeszítettként, bűnbocsánatot hozóként, üdvösséget adóként jött ebbe a világba. Pál apostol azt írja **(13. dia)**: „**Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.**” Karácsony öröme azért rendkívüli, mert Isten elküldte az Ő Fiát ebbe a világba neked és nekem. Egy ajándékot küldött, nem GLS-en, nem DPD-n, nem futárszolgálattal, hanem testet öltött, gyermekként megszületett rongyos, piszkos, bűdös istállóban. Egy ilyen helyre születik Jézus Krisztus, a világ Megváltója. De nem egyszerűen ebbe a világba akar csupán megszületni, hanem a szívünkben is lakozást szeretne venni. Ahogy Betlehemben akkor egy istállóban, most, napjainkban az én szívembe, az én „istállómba” is szeretne megérkezni. Még ez a kép is üzenet értékű. Tudom, hogy van egy **(14. dia)** romantikus kép bennünk, vagy ahogy illusztrálják az istállót, de akkor sem volt romantikus „kinézetű” egy istálló, hanem koszos volt, állati szaga volt, nagy valószínűséggel állati ürülék is volt abban az istállóban. A jászol nem pihe-puha ágyacska volt, hanem etető. Ahogy egy istálló nem steril, ha-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nem piszkos, bűdös, úgy az én szívem is a bűneim miatt szennyes, sokszor büzlik az életem, amit másoknak is el kell viselni, de Jézus nem törődik velem, hanem azt akarja, hogy minél többen befogadják. Nem foglalkozik az istálló körülményeivel, nem foglalkozik a szívünk szennyével, bűzével, elrontott életünk nyomorúságával, hanem szívesen szállást vesz ott, ahol befogadják. **(15. dia)** Ahol szívesen fogadják az Ünnepet, ott lakozást vesz! A kérdés ezen az ünnepen, hogy szívesen látod-e az Ünnepet ezen az ünnepen? Szívesen adsz neki szállást az életedben, vagy te is úgy vagy vele, ahogy az evangéliumi tudósítók **(16. dia)**: „**És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje,⁷ és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.**” Lk 2,6. Vajon a te ünnepedben, a te karácsonyodban, a te szívedben van-e hely az Ünnepet számára, vagy jól el vagy az ünnepedben az Ünnepet nélkül? Az ünnepedben Jézus Krisztus érkezik, Ő jön, de mit használ, ha az egész világnak jön, csak neked nem? Az egyetlen, az igazi, a legna-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

gyobb csoda ezen a földön Jézus Krisztus születése. Az igazi csoda, ha a szívedben születhet meg. Az lesz akkor az az igazi öröm, amiről Pál apostol beszél. **(17. dia)** „**Örüljete az Úrban...!**” Mondhatni, **(17/a dia)** „**Ünnepeljete az Úrban!**”

Befejezésül Füle Lajosnak egy gyönyörű szép versét hadd olvassam fel, amely éppen arról szól, hogy mi az igazi ajándék.

(18. dia)

Füle Lajos:

A nagy ajándék

Ó mennyi gond, kedves fáradtság

szeretettel meglepi egymást.

Mennyi öröm, szép terv, ajándék!

Mégis, mily rosszul csinálják

soka, hiszen titok: a másik

minek örül, mit is szeretne?

Sokszor, sokan szeretnék másképp,

*s az lenne a nagy ajándék. ha Ő elé
tenné üresen a másik is könnyező
szívét. Gyermekek, szülő, testvér...
a Jézus elébe, ki szolgáló formát
vett fel. Aki hozzánk hasonló lett
az első karácsonyeste, hogy végre már
egyszer megértsük: szeret, szeret, szeret
az Isten! Az lenne a nagy-nagy ajándék.
S nem kellene sem könyv,
se ékszer, se új ruha, se semmi
cifra ékes dolog, csak hinni Benne
s kézen fogva elénekelni,
kigyúlt szemmel együtt a csendben:
„Krisztus Urunknak áldott születésén...”*

De jó lenne, ha ezen az ünnepen Jézus Krisztus, az Ünnepelt is ott lenne a családokban, emberek szívében és nem feledkeznénk meg róla, hanem Igét olvasva, imádkozva, el-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

csendesedve más lenne ez az ünnep! Mert az Ünnepelt nélkül ünnepeletlen lesz, bármennyi ajándék is lesz a fa alatt, múlandó lesz az ünnep is és az öröm is, de **(19. dia)** az Ünnepelttel igazi ünneppé válhat advent 4. vasárnapja és a szenteste!

Ámen!